

280.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 4 maja 1926 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o uzupełnieniu i zmianach taryfy polskich kolei normalnotorowych na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych.

Na mocy ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. Do „Taryfy polskich kolei normalnotorowych na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych” (Dz. U. R. P. z r. 1925 № 128, poz. 913 i z r. 1926 № 33, poz. 207) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1) W części II, w rozdziale I, w dziale B „Dopłaty za przejście do klasy wyższej lub do pociągu droższego”: w wykazie dopłat w pozycji pierwszej, rubryce piątej, w ustępach a) i b) liczbę „37” zmie-

nia się na liczbę „41”; w pozycji drugiej, rubryce piątej, w ustępach a) i b) liczbę „16” zmienia się na liczbę „18”; w pozycji drugiej, rubryce szóstej, w ustępach a) i b) liczbę „50” zmienia się na liczbę „55”; w pozycji trzeciej, rubryce trzeciej, w ustępach a) i b) liczbę „37” zmienia się na liczbę „41”; w pozycji trzeciej, rubryce czwartej, w ustępach a) i b) liczbę „16” zmienia się na liczbę „18”; w pozycji czwartej, rubryce czwartej, w ustępach a) i b) liczbę „49” zmienia się na „55”.

2) W tejże części II, w rozdziale I, w dziale C/2) „Bilety na przejazd jednorazowy lub na przejazdy powrotne w komunikacjach podmiejskich”: w tytule skreśla się słowa „jednorazowy lub na przejazdy powrotne”; w punkcie 1 skreśla się słowa „na przejazd tam i z powrotem”; w punkcie 3 skreśla się słowa „tylko w dniu datowania biletu i”; punkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Opłaty za przejazd pociągami podmiejskimi oblicza się w klasie III po 4 grosze, w klasie II po 6 groszy za kilometr z zastosowaniem postanowień punktu 1 i 2 rozdziału I działu A części II taryfy niniejszej.

Za przewóz dzieci (ustęp 2 art. 12 Przepisów przewozowych) pobiera się połowę opłat powyższych”.

3) W tejże części II i w tymże rozdziale I dział F otrzymuje brzmienie następujące:

„F. Ulgi taryfowe przy przejeździe powrotnym z uzdrowisk krajowych.

1. Osoby, które w celach leczniczych lub odpoczynkowych udały się do niżej wymienionych uzdrowisk krajowych, mogą przy powrocie z nich korzystać jednorazowo przy przejeździe pociągami osobowymi lub mieszanymi z ulg następujących:

a) w wagonach klasy III płacą połowę taryfy klasy IV;

b) w wagonach klasy II płacą połowę taryfy klasy III;

c) w wagonach klasy I płacą połowę taryfy klasy II.

W razie przejazdu pociągiem pośpiesznym, oprócz opłaty ulgowej za przejazd pociągiem osobowym, pobiera się pełną opłatę dodatkową za pociąg pośpieszny według taryfy normalnej tej klasy, w której odbywa się podróż.

2. Ulgi powyższe stosuje się wyłącznie przy przejeździe od najbliższej stacji danego uzdrowiska (p. 6) i tylko w tym wypadku, gdy odległość taryfowa od tej stacji do stacji powrotnej wynosi co najmniej 100 km.

3. Bilety ulgowe nabywa się na podstawie zaświadczeń, wydanych przez zarządy uzdrowisk lub uzdrowisk względnie komisje uzdrowiskowe, a w braku w danej miejscowości tych instytucyj przez zarządy gmin.

Zaświadczenie takie ma zawierać imię i nazwisko osoby, powracającej z uzdrowiska, potwierdzenie, że dana osoba przebywała w uzdrowisku w celach leczniczych lub wypoczynkowych bez przerwy w ciągu co najmniej 14 dni, stacje wyjazdu i przeznaczenia, datę wydania zaświadczenia, podpis i stanowisko służbowe wydawcy zaświadczenia, pieczęć zarządu oraz podpis posiadacza zaświadczenia.

Zaświadczenie powinno być dokładnie wypełnione; zaświadczenia, wypełnione nienależycie, z opuszczeniami rubryk, z poprawkami, dopiskami i t. p. będą uznane za nieważne i odbierane posiadaczowi.

4. Zaświadczenia, powyższe uprawnia do jednorazowego otrzymania biletu ulgowego bądź to do stacji przeznaczenia, wymienionej w zaświadczeniu, bądź to do stacji pośredniej (na odległość co najmniej 100 km.), leżącej na drodze przejazdu do wymienionej w zaświadczeniu stacji przeznaczenia.

Zaświadczenie stempluje kasa kolejowa, wpisuje na niem numer wydanego biletu ulgowego i zwraca właścicielowi, który okazując je powinien przy kontroli biletów, po ukończeniu zaś podróży oddać łącznie z biletem.

5. W celu stwierdzenia tożsamości osoby kolej może zażądać od okaziciela biletu ulgowego powtórzenia podpisu, jak również przedstawienia dowodu osobistego.

Jeśli z biletu ulgowego korzystać będzie inna, nie wymieniona w zaświadczeniu osoba, uważa się ją za podróżnego, jadącego bez biletu; płaci ona wszelkie, przewidziane w takich wypadkach należności i ponosi wszystkie, wypływające z tego powodu skutki.

Za nieprawidłowe wydanie zaświadczenia odpowiada wydawca, na którym kolej może dochodzić odszkodowania prawnie przewidzianego.

6. Wykaz uzdrowisk, z których powracający mają prawo do korzystania z ulg powyższych, obejmuje następujące miejscowości:

w województwie białostockiem: Druskiéniki;

w województwie warszawskiem: Ciechocinek, Otwock, Rudka (stacja kolejowa Mrozy);

w województwie kieleckiem: Busk (st. kol. Kielce, Jędrzejów lub Szczucin); Czarniecka Góra (st. kol. Niekłan); Ojców i Pieskowa Skała (st. kol. Kraków lub Olkusz); Solec (st. kol. Kielce, Jędrzejów lub Szczucin);

w województwie lubelskiem: Kazimierz nad Wisłą (st. kol. Puławy); Nałęczów (st. kol. Nałęczów lub Sadurki);

w województwie pomorskiem: wszystkie miejscowości, położone nad morzem w powiatach puckim i wejherowskim oraz Kartuzy (wszystkie te miejscowości położone są przy stacjach kolejowych z wyjątkiem Karwi i Karwieńskich Błot, dla których stacją kolejową jest Krokowo, oraz Orłowa, dla którego stacją kolejową jest Kack Mały);

w województwie poznańskiem: Czerniewice (st. kol. Stawki); Inowrocław, Miłowody (st. kol. Obor-

niki); Powidz (st. kol. Gniezno); Smukała (st. kol. Bydgoszcz);

w województwie krakowskiem: Bukowina (st. kol. Poronin); Bystra w powiecie białskim (st. kol. Wilkowice Bystra); Czarny Dunajec; Jabłonka, Lipnica Mała, Lipnica Wielka i Orawka (st. kol. Czarny Dunajec); Krościenko (st. kol. Nowy Targ lub Stary Sącz); Krynica; Krzeszowice; Muszyna; Piwniczna; Poronin; Rabka; Swoszowice; Szczawnica (st. kol. Nowy Targ lub Stary Sącz); Wysowa (st. kol. Grybów); Zakopane; Jaszczurówka (st. kol. Zakopane); Żegiestów Zdrój; Raycza; Zubrzyca Górna, Zubrzyca Dolna, Podwilk i Podszkle (st. kol. Czarny Dunajec lub Raba Wyżna);

w województwie lwowskiem: Hołosko Wielkie (st. kol. Lwów); Horyniec; Iwonicz; Lubien Wielki; Niemirów (st. kol. Rawa Ruska lub Jaworów); Rymaków; Truskawiec;

w województwie stanisławowskiem: Delatyn; Dilok; Dora; Hrebenów; Hryniawa; Jamna; Jarremcze; Kosów i Kutry (st. kol. Kołomyja lub Zabłotów); Morszyn; Mukuliczyn; Korczyn (st. kol. Synowódzko Wyżne); Osmołoda i Podlute (st. kol. Brosznów lub Różniatów Krechowice); Tatarów; Tuchla; Worochta; Żelamianka; Skole; Żabie (st. kol. Worochta);

w województwie tarnopolskiem: Zaleszczyki;

w województwie śląskiem: Bystra w powiecie bielskim (st. kol. Wilkowice Bystra); Goczałkowice; Istebna (st. kol. Ustroń); Jastrzębie; Jaworze (st. kol. Jaworze Jasionica); Moszczenica, Ustroń, Wisła (st. kol. Ustroń).

7. Ulgi powyższe stosuje się w okresie od 15 maja do 31 października 1926 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 maja 1926 r.

Minister Kolei: *Chądzyński*

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Osiecki*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Kiernik*

Sprostowanie:

W Dz. U. R. P. № 36, poz. 214 w ustawie z dn. 29 marca 1926 r. o pokrywaniu kosztów leczenia ubogich w szpitalach publicznych na obszarze b. zaboru rosyjskiego w art. 4, wierszu ostatnim zamiast „corocznego” winno być „rocznego”.